ТРИ ТИСЯЧІ? ПІД СИЛУ!

Здавалося, це було не так давно: на засіданні правління колгоспу імені XXII з'їзду КПРС ставилося питання про залучення до роботи на молочнотоварній фермі комсомольців та молоді. Нині комсомольська організація господарства зросла. Хлопці — то в тракторній бригаді, то в автопарку. А Марія Банул залучила дівчат-подруг працювати на фермі. Тепер тут кожна третя доярка — член ВЛКСМ.

У праці виросли дівчата, подружились. І хоч трудова біографія декого з них лише розпочинається, про роботу молодих трудівниць можна сказати вже багато хорошого. Прикладом для всіх — Марія Банул. Саме вона першою відгукнулась на лист молодих доярок-трьохтисячниць, а нині її подруги теж борються за три тисячі кілограмів молока від кожної корови.

За два з половиною місяці Марія отримала від кожної корови по 550 кілограмів молока. У Діми Рози теж високий надій — 548 кілограмів. Не втрачають сподівань виборотн перехідний Червоний вимпел і комсомолки Ліда Кваша, Раїса Язан, Олена Боса, Раїса Добровап та інші.

Добра слава про роботу молодих на фермі лине по всій Мартоноші. Завідуючий фермою Микола Ілліч Гутцул — задоволений, бо часто на ферму приходить поповнення. Нещодавно групи коріз доручили комсомолкам Раїсі Грищук та Ліді Горщак. Не нахвалиться їх працею Микола Ілліч. Нині обидві молоді доярки — теж серед тих, хто бореться за трьохтисячні надої.

Молоді доярки працюють старанно, у всьому видно добру організацію. Як один день, сплигають трудові будні. І кожному з них дівчата залишають добрий спомин про зроблене.

На фото: група молодих доярок ферми.

Текст і фото С. БРОВЧЕНКА.

Колгосп імені XXII з'їзду КПРС Новомиргородського району.

Рік видання XIII
№ 37 (1517).
СУБОТА
25
БЕРЕЗНЯ
1972 р.
Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

СУБОТНІЙ ВИПУСК

ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

Пролетарський інтернаціоналізм радянських профспілок

НА XV З'ЇЗДІ ПРОФСПІЛОК СРСР

XXIV з'їзд КПРС висунув програму миру, яку Центральний Комітет партії і Радянський уряд послідовно втілюють у життя. Ленінський миролюбний зовнішньополітичний курс Радянської держави знаходить широку підтримку прогресивних сил нашої планети. Активними помічниками Комуністичної партії в здійсненні ленінської політики дружби і співробітництва, в зміцненні інтернаціональних зв'язків з трудящими всього світу є радянські профспілки. Вони сприяють згуртуванню всіх прогресивних сил у боротьбі за мир, демократію і соціальний прогрес.

Вітаючи XV з'їзд, керівники делегацій профспілкових і робітничих організацій зарубіжних країн високо оцінювали зовнішню політику Радянського Союзу, спрямовану на активний захист миру і зміцнення міжнародної безпеки, палко дякували за підтримку народів світу в їх боротьбі за демократію, національне визволення і соціалізм.

23 березня з привітаннями до з'їзду звернулись тепло зустрінуті присутніми глави ряду зарубіжних профспілкових і робітничих делегацій та міжнародних організацій.

Секретар Постійного конгресу профспілкової єдності трудящих Латинської Америки ХОСЕ МІГЕЛЬ САРАТЕ вітав з'їзд від імені народів латиноамериканського континенту. Радянський Союз, підкреслив він, — оплот миру в усьому світі, рушійна сила революційних перетворень.

На трибуні генеральний секретар профспілки державних залізниць Японії — ІТІДЗО САКАІ. Він заявив, що успіхи Радянського Союзу в соціалістичному будівництві, досягнуті під керівництвом великої Комуністичної партії, надихають на дальшу боротьбу.

Делегати з'їзду одностайно прийняли «Заяву до становища в Північній Ірландії». В заяві висловлюється солідарність з трудящими Північної Ірландії та щире співчуття сім'ям жертв сваволі. XV з'їзд профспілок рішуче протестує проти репресій і насильства щодо населення Північної Ірландії і вимагає покласти край використанню збройних сил, вжити заходів до задоволення справедливих вимог народу Північної Ірландії.

Делегатів з'їзду вітали й інші гості з'їзду — всього 40 представників зарубіжних профспілкових і робітничих делегацій.

Потім було продовжено обговорення звітних доповідей ВЦРПС і Центральної ревізійної комісії.

Делегатів з'їзду вітали піонери столиці.

(ТАРС).

П'ЯТИРІЧЦІ — МАЙСТЕРНІСТЬ, ПОШУК І ПРАЦЮ МОЛОДИХ!

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ПОТРІБЕН ЗАСЛОН

Спільний рейд обласного та Кіровоградського міського штабів «Комсомольського прожектора», редакції газети «Молодий комунар» на заводі «Червона зірка».

ПЕРШЕ враження від відвідин ковальсько-пресового цеху — робоча напруженість і наростаючий темп. Такий настрій зрозуміти неважко, адже червоноозорівці зараз стоять на ударній вахті — виконують важливе державне завдання на період посівної кампанії цього року. До травня машинобудівники повинні відвантажити 13600 кукурудзяних і 4000 бурякових сівалок. Завдання відповідальне перед хліборобами — зима не жалувала посіви озимини, ось тепер і треба побільше машин, щоб вчасно запобігти можливим втратам врожаю. Турботою про хліб другого року п'ятирічки сповнені будні ковалів.

Ковальсько-пресовий цех любовно називають нузною заводу, бо саме тут проходить весь процес заготовки деталей до майбутніх сівалок. В цьому і визначається роль цеху у виконанні теперішнього завдання: на скільки машин виготовлять ковалі деталей, стільки їх і зберуть складальники. Тож перше слово в народженні кожної сівалки, без перебільшення, належить ковалям. Як же це слово звучить сьогодні, на якому рівні йде виконання державного завдання?

— Протягом двох попередніх місяців наш цех виробничий план виконує, — дає перше інтерв'ю голова профцехкому С. П. Авраменко. — Проте від графіку відстаємо тому що на п'ятсот машин. Затримують здебільшого інструментальники—невчасно поставляють штампи.

Причина серйозна, і ковалі вирішили покінчити з таким становищем своїми силами. Нещодавно на дільниці холодної обробки металу створили спеціальну бригаду капітального ремонту штампів. Що дасть відмова від послуг інструментальників? Менше затрат часу на транспортування оснастки з цеху в цех і, звісно, не доведеться чекати черги ремонту.

А ремонт штампів, ніде правди діти, доводиться нерідко робити передчасно. І тут уже пряма вина ковалів. На горновій дільниці штампи біля стелажу лежали завалені в безладну купу, в той час як полиці стелажу пустували. Мастило і бруд рясно обліпили поверхню кожного — значить не мили їх і в такому вигляді відправляють на «зберігання». Звісно, за точність штампів при такому «догляді» можна дуже і дуже сумніватись. Так само як і за їх довговічність. Чи не безгосподарне ставлення до оснащеності іноді призводить до перештамповки вже готової продукції? Щоправда, цей незапланований процес не називають виправленням браку — просто більше часу витрачає робітник на замовлення. І найбільше таких «непорозумінь» зі штампами, як правило, випадає на долю молодих робітників, у кого менше досвіду, точного прицілу ока. За день до цього рейду робітник Василь Яблучкін майже зміну штампував заготовки, що не відповідали заданим розмірам.

З цих спостережень напрошується висновок — комітету комсомолу є куди спрямувати свою активність. Чому б, скажімо, тій же новій бригаді капітального ремонту штампів, в якій працює шість комсомольців, не встановити суворий контроль за станом зберігання та експлуатації штампів безпосередньо в цеху, залучити до цієї справи комсомольських активістів, членів цехового «Комсомольського прожектора»? Можливо, створити пости контролю на кожній дільниці? Варіантів чимало. Слово — за комітетом.

Заготовча дільниця. Місця просів-воле. Всього на 100 посадочних місць розрахована вона, а в цеху на зміні — понад 250 чоловік. Ось тому ВИШИКОВУЄТЬСЯ В ІДАЛЬНІ ЧЕРГА ЗА ГОДИНУ ДО ОБІДНЬОЇ перерви. А не встиг пообідати — знов же ПРОСТІЙ обладнання вже опісля перерви. Звичайно, тут можна зауважити: стіни їдальні не розсунеш плечима, якими б дужими вони не були. Але, безперечно, встановити чергування біля їдальні в передобідню перерву можна. Тим більше, що робітники гарячої і холодної дільниць обідають в різний час.

В табельній довелося почути ще про одну течію, в якій безповоротно зникають робочі години. Завідуюча столом особового складу кадрів З. А. Стеценко готувала якраз документи на звільнення чотирьох робітників. Поцікавились: хто й за що. Перша — Кобзар Фросина Федорівна. Молода робітниця, звільняється від роботи за триденний прогул.

— Біда з цими прогульниками, — скаржиться З. А. Стеценко, — ще тільки рік почався, а Кобзар — вже шістнадцята.

Тож 16 чоловік, серед них і таких як Фросина Кобзар, одержать в трудовій книжці нерадісний запис: «Звільнена (звільнений) за прогули». Моральний збиток для молодої людини особисто, а в що він виллється для підприємства? Триденний прогул Фросини Кобзар приніс збитків заводу на 172 карбованці 50 копійок. А якщо приплюсувати втрати на решті прогульників — кругла сума виходить. Є тут над чим замислитись комітету комсомолу цеху.

І вже зовсім не можна замовчати той факт, що в ковальсько-пресовому цеху плинність кадрів в основному спостерігається серед молоді. Так, в минулому році на роботу поступило із 118 чоловік 54 — віком до 30 років, звільнилось із 169 чоловік 99 — того ж віку. Причому, звільняються, маючи зарплату від 142 до 195 карбованців. В чому ж справа? Просто молоду людину сьогодні не влаштовує лише карбованець. Їй давай хороші умови в цеху, зручне робоче місце, щоб все було за останнім словом техніки, щоб відповідало науковій організації праці. На жаль, поки що таких умов у ковальсько-пресовому цеху нема. Це одностайна думка всіх робітників і службовців цеху. Всі надії на реконструкцію заводу.

Посилення трудової дисципліни, боротьба з втратами робочого часу, з плинністю кадрів — процес тривалий, копіткий, складний. Він охоплює широкий комплекс заходів, що вирішуються не одним днем. Мета рейду і полягала — звернути увагу завкому і цехкому комсомолу, всіх комсомольців з тим, щоб створити надійний заслон названим тут недолікам.

Рейдова бригада: **В. ГОЛУБ** — інструктор ОК ЛКСМУ, **В. ШЕВЧЕНКО** — секретар комсомольської організації Кіровоградського технікуму сільськогосподарського машинобудування, **С. ДЕЛЕСЬЯНОВ** — інженер-конструктор, **О. БАСЕНКО** — спецкор «Молодого комунара».

ТУРБОТУ — ХЛІБНОМУ ПОЛЮ

РАННІ ПОСІЯНО

На фото: Кращий молодий сівальник комсомолець Григорій ПИСЬМЕННИЙ. На полі агрегати Петра Калюха та Олександра Шинкаренка.

Рання, примхлива видалася нині весна.

— Відколи працюю, такої не пригадую, — бригадир першої тракторної бригади Іван Федорович Шинкаренко бере у руки пригірщ землі, чаклує щось над нею і визначає: — через годину сіятимемо. Розумієте, вночі землю прихоплює мороз, а вдень вона поволі відмерзає. Доводиться чекати. Це значно знижує темпи сівби. Але ж механізатори тримають агрегати напоготові і лише агроном дає своє «пора», виводять їх на лани.

Умови для сівби несприятливі, проте хлібороби робили все від них залежне, щоб в оптимальні строки засіяти ранні ярі культури.

Першими вивели свої агрегати на поле молоді трактористи Петро Калюх та Олександр Шинкаренко. За неповну зміну вони засіяли однорічними травами 30 гектарів ярого клину. Того ж дня розпочалися роботи і в інших тракторних бригадах. Працювали дружно. В другій та четвертій бригадах першого ж дня засіяли площі, відведені під однорічні трави, розпочали сіяти горох. Як і зобов'язувалися, хлібороби господарства закінчили сівбу ранніх ярих за три дні.

Багато роботи було у молодого агронома колгоспу комуніста Леоніда Кіченка. Десятки кілометрів щодня долав він на мотоциклі між бригадами, визначав площі під посів.

— Взагалі всі механізатори працювали старанно, тому й впоралися з ранніми ярими вчасно, — схвально відізвався Леонід Кіченко, — роботи велися майже цілодобово. Механізатори вміло маневрували технікою, одноразово і боронували, і сіяли. Успіх згуртовує колектив. Ось так і у нас.

Молодий агроном відмітив відмінну роботу молодих механізаторів Миколи Ткаченка, Володимира Запорожця, Олександра Шинкаренка, Григорія Письменного, Олександра Сташенка, Василя Лаврусенка, Петра Задворного.

Нині у господарстві сіють ячмінь, пересівають площі, що потерпіли взимку від морозів.

Ю. СТОРЧАК.

Колгосп імені Фрунзе,
Компаніївського району.

Обком комсомолу і обласне управління «Вторчормет» прийняли спільну постанову про проведення в області з 25 березня по 25 травня двомісячника по збору металолому. Міськкоми і райкоми комсомолу зобов'язано широко залучати комсомольців і молодь, піонерів і школярів до збору металевого лому, використовувати для заохочення моральні і матеріальні стимули.

УДАРНИЙ ДВОМІСЯЧНИК

Кращі збирачі металобрухту будуть нагороджені почесними грамотами обкому ЛКСМУ і грошовими преміями.

Для міськкомів і райкомів комсомолу встановлені премії: перша — 60 карбованців, дві других — по 50 карбованців, три третіх — по 40 карбованців. Для первинних організацій: перша премія — 40 карбованців, дві других — по 30 карбованців, три третіх — по 25 карбованців.

Міськкоми, райкоми комсомолу, первинні комсомольські організації, які відзначаться під час проведення двомісячника, будуть нагороджені також грамотами обкому комсомолу.

Всі на ударний двомісячник!

ОГЛЯД ЮНИХ ТАЛАНТІВ

Днями в Кіровограді в концертному залі обласної філармонії відбувся заключний концерт переможців другого туру та учасників третього туру огляду дитячих музичних шкіл Кіровоградщини. В конкурсі брали участь 350 юних любителів музики з десяти районних музичних шкіл. Були представлені всі види інструментів, а саме: фортепіано, баян, скрипка, бандура, домра, духові інструменти. Огляд показав, що останнім часом відчутний ріст дитячої музичної освіти в області. Учасники показали неабиякі музичні здібності, тому визначити кращих було нелегко.

Злагоджену гру продемонстрували ансамблі баяністів Кіровоградської музичної школи, ансамблі скрипалів Світловодської та Знам'янської музичних шкіл.

Позитивною оцінкою відзначено духовий оркестр Побузької музичної школи, оркестр народних інструментів з Новоукраїнки.

Серед сольних виступів успіхом у глядачів користувались учениці з Кіровограда Тетяна Хілобокова, Наталка Польова, баяністи Л. Буєвська з Світловодська, Л. Стороженко з Олександрії, скрипалі Е. Гольдман, О. Креймер.

Тривалими оплесками зустріли присутні виступ юного бандуриста з Малої Висни Павлика Черевченка, який виконав пісню А. Філіпенка «Дударики».

Кращі виконавці представлятимуть нашу область на республіканському огляді.

Т. КУДРЯ.

м. Кіровоград.

ЗАНЯТТЯ «СІВАЧА»

Завтра, 26 березня, о 16-й годині в приміщенні бібліотеки імені 50-річчя Жовтня (вулиця Башкирська, 1-А) відбудеться чергове заняття міської молодіжної літературної студії «Сівач».

Запрошуються всі любителі поетичного слова.

ДОРОГА РЕДАКЦІЄ!

Дуже хочу приєднатися до бесіди за круглим столом, розпочатої на сторінках Вашої газети.

Хотілося б поділитися зі своїми колегами деякими думками про поліпшення виховної та навчальної роботи в школі з власного досвіду.

ДИВИТИСЬ ДОБРИМИ ОЧИМА

МЕНІ уже здавалося, що я не зможу нічим зацікавити цього учня. На уроках ми вели розмову про рідну Батьківщину, про красу людини, про радість творчої праці. Учень А. сидів, ніби слухаючи, але ні на що не реагував.

А його відповіді оцінювалися слабенькими «трійочками».

І ось почали вивчати творчість Олександра Корнійчука. П'єса «Платон Кречет». Учасники драмгуртка школи (учні цього класу) виразно читають сцени драми. Характеризуємо позитивні образи, підходимо до характеристики негативних персонажів, ведемо розмову про Аркадія Павловича, цього кар'єриста і егоїста. Учні правильно розуміють цей образ, говорять про роль колективу у вихованні нашої радянської людини.

Я непомітно переводжу розмову на взаємини між нашими радянськими людьми, говорю про те, що в кожній людині є недоліки, але не треба бачити лише їх, треба вміти побачити в людині і хороше.

Нагадую учням, як говорив про це Максим Горький: «Ніколи не підходь до людини, думаючи, що в ній більше поганого, ніж хорошого, думай, що хорошого більше в ній. Так воно і буде. Дивись на людину добрими очима, і їй буде хороше, і тобі теж. Людина від цього стане кращою, і ти теж. Запам'ятай — все добре від людини».

Говоримо про недоліки, які може мати кожен із нас, але їх допоможуть виправити товариші, колектив. І раптом я помітила, що учень А. якось особливо уважно слухає цю розмову, в його очах була зацікавленість. На наступному уроці, я ще не встигла задати учням запитання, як помітила, що А. підняв руку, бажаючи відповідати. Викликаю його, ставлю запитання, і чую прекрасну відповідь, насичену цитатами з твору. Оцінка «5». Перша п'ятірка з української літератури за два роки! Це була і його „і моя перемога.

А потім письмова робота, написана на «4». Зараз учень А. продовжує одержувати хороші оцінки.

Таких випадків у нашій роботі дуже багато. Вони є наслідком задушевної розмови з учнями на уроці чи на класній годинці, або просто наодинці. Це дає більше, ніж нудні нотації. І як стає радісно від того, що до тебе тягнуться всім серцем оці паростки молодого життя!

А ось в п'ятому класі, де я класним керівником, учень Г. часто говорив неправду матері, старшому братові, вчителям і класному керівникові. Ніякі формальні розмови, «пророблення» на піонерських зборах нічого не допомагали. Побувала вдома, багато бесідувала з матір'ю, з хлопчиком.

Дізналась, що він дуже любить читати про героїв, багато знає про героїв-піонерів. Провели читацьку конференцію «Піонери-герої Великої Вітчизняної війни». Найбільше виступав на конференції учень Г. Потім на одній з класних годин провели диспут на тему: «Як я розумію чесність і правдивість». Я прочитала учням декілька прикладів із життя В. І. Леніна, про його виняткову правдивість і чесність. Кожен з учнів говорив, як він розуміє чесність і праадивість.

Запросила учня Г. до себе додому, показала свою бібліотеку, вдвох вибрали йому книжки. Хлопчик перестав бути дикуватим, часто звертався до мене з питаннями. Доручила йому відповідати за проведення політінформацій. З дорученням справляється дуже добре; перестав говорити неправду, дружить з товаришами, допомагає вдома матері. Зник його дикуватий, недовірливий погляд, зустрічає товаришів з посмішкою.

Зараз він один з активних піонерів у зоні піонерської дії по розшукуванню учасників минулої війни, один з активістів нашої класної тимурівської команди.

Велику допомогу в моїй роботі, як викладача, так і класного керівника, мають твори нашого земляка В. О. Сухомлинського. І як дороговказом у своїй роботі вважаю його слова: «Найкращий учитель для дітей той, хто духовно спілкуючись з ними, забуває, що він учитель, і бачить у своєму учневі друга, однодумця».

Такими справжніми друзями для своїх вихованців стали в нашій школі класні керівники Г. Е. Шехет, Є. М. Кароник, Д. Ф. Мірошниченко, Н. Л. Бабкіна і багато інших. Вони живуть інтересами своїх вихованців, спрямовують свою роботу на виховання в учнів самостійності, ініціативи, виховують в них риси комуністичної моралі. Тому не дивно, що класи цих учителів передові в школі, мають повну успішність.

Велику любов до спорту виховують наші вчителі фізкультури Т. Ф. Хомінська та О. В. Рітер. Тому більшість учнів ростуть хорошими спортсменами, мають спортивні розряди. Дуже серйозну і в той же час цікаву роботу по військово-патріотичному вихованню провадить з учнями старших класів викладач військової підготовки майор запасу М. М. Волинкін. Багато наших юнаків мріють навчатися у військових училищах.

Вся навчальна і виховна робота нашої школи направлена на виконання тих завдань, які поставив перед ними XXIV з'їзд Комуністичної партії: виховати людину справжньої комуністичної моралі.

В. КОВАЛЕНКО,
вчителька середньої школи № 27.

м. Кіровоград.

На станції Хирівка Знам'янського відділку Одесько-Кишинівської залізниці Лариса ПОПОВИЧ працює помічником чергового по станції. За свій колектив комсомолка горда, адже в соціалістичному змаганні серед малих вузлових станцій в 1971 році Хирівка зайняла перше місце. Задоволені і Ларисою, яка ретельно слідкує за безпекою руху поїздів.

Фото Б. ВІТОХІНА.

ЗАПРОШУЄ КНИГА

Нещодавно кіровоградський магазин «Передплатні видання» одержав такі томи передплатних видань:

Ілля Сельвінський	— т. 2
Леонід Леонов	— т. 9
Самуїл Маршак	— т. 7
Словник української мови	— т. 2
Юрій Смолич	— т. 3
Володимир Владко	— т. 5
Володимир Луговський	— т. 3
Микола Грибачов	— т. 3
Салтиков-Щедрін	— т. 12
Історія музики народів СРСР	— т. 3

Запрошуємо вас, шановні книголюби, до нашого магазину.

Р. КОЖУХАР,
завідуюча магазином «Передплатні видання».

● СЛУЖБУ НЕСУТЬ СИНИ

„ПОДЯКУЙТЕ МАТЕРЯМ...“

ВОНИ ще недавно поспішали до заводської брами, на світанку вирушали на околицю села, де розкинулось містечко механізаторів. Вони були серед вогнярів ливарного цеху і вирощували хліб. А сьогодні ці хлопці вже солдати. Про них, вихованців нашої обласної комсомольської організації, командири військових підрозділів пишуть листи на заводи і в колгоспи, дякують за виховання синів матерям.

«Командування Н-ської військової частини повідомляє вам, що молодший сержант Анатолій Шевельов з перших днів служби зарекомендував себе як дисциплінований, чесний, добросовісний воїн, — пише про випускника Калинівської середньої школи Кіровоградського району капітан В. Турчин. — Його нагороджено нагрудним знаком «Відмінник ПВС», йому присвоєно кваліфікацію шофера другого класу. Відділення, яке очолює А. Шевельов домоглось високих показників на першому етапі ленінського заліку, і багато його воїнів відзначено командуванням, Шевельову надана відпустка з виїздом в рідні краї...»

А в Компаніївський райком комсомолу надійшов лист з військово-повітряної Червонопрапорної ордена Кутузова академії імені Ю. О. Гагаріна. Лейтенант А. Біндюг пише про молодшого сержанта Валерія Чуба. Комсомолець з села Антонівки після закінчення будівельного технікуму теж зразково несе службу, він відмінник бойової і політичної підготовки, кавалер трьох знаків солдатської доблесті. Валерій Чуб — заступник командира взводу, помічник керівника групи політичних знань. Нещодавно його обрано членом комсомольського бюро. «Ми передаємо полум'яний привіт батькам Валерія — Василю Іллічу і Тетяні Євтиївні за виховання такого хорошого сина, — закінчує свій лист А. Біндюг. — І впевнені, що Валерій чесно і добросовісно виконає свій обов'язок перед Батьківщиною».

Напередодні 54-ї річниці Радянської Армії і Військово-Морського Флоту в обкомі комсомолу на зустрічі з воїнами-кіровоградцями слова похвали адресувались комсомольським активістам одного з підрозділів, які разом з своїми вихованцями домоглись високих показників у політичній і бойовій підготовці. І за успіхи в соціалістичному змаганні воїнам вручено Перехідний прапор ЦК ВЛКСМ. Тепер вони продовжують удосконалювати свою бойову майстерність, прагнуть в усьому бути гідними слави своїх батьків.

На знімку: біля Перехідного прапора ЦК ВЛКСМ Вячеслав ВОЛОДІН.

Фото В. Ковпака.

Піонерії — 50

ПІСНЯ ЗАВЖДИ ПОРУЧ

ДИТЯЧА хорова капела «Соловейко» Кіровоградського Палацу піонерів увібрала в єдиний і зібраний голос і нетомний крок піонерських походів, і журливо-чарівний перелив української народної пісні, і мелодії класики.

Як, власне, кожен колектив, капела має свою, хоч і невелику — дворічну, історію, свої традиції, а всіх учасників хору об'єднує єдине — любов до пісні. І коли до вишикуваних на сцені, уважних і зосереджених дітей, чітким кроком виходить художній керівник капели Микола Павлович Макода, — за коротким помахом диригентської руки вони готові творити свою дитячу любов до неї, нести її в притихлий зал...

Ще навчаючись в Кіровоградському музичному училищі Микола Макода приходить до Палацу піонерів. Організовує там спочатку хор хлопчиків, а через деякий час і хорову капелу. Голос до голоса народжувався злагоджений дитячий колектив. З тих, хто приходив самостійно, на «оглядинах» в школах міста, відбиралися хлопчики і дівчатка з чистими і свіжими голосами.

Спадала поволі — крізь перші репетиції, знайомство з музичною культурою, піснею — хлопчача легковажність і показна байдужість, танув сумнів дівчаток в міці своїх голосів, у власних можливостях... Нас багато, ми всі разом любимо співати і ми мусимо навчитися цього радісного і щасливого таїнства, — пісні, хвилювати нею і своїх ровесників, і дорослих.

Вже перший погляд на програму з репертуаром, викликає цілком виправдану повагу до виконавців, до їх праці: поруч з піонерськими піснями, виконуються і складні класичні та народні твори, які вимагають постійного напруження, уваги, високого рівня музичної освіти, майстерності виконання. «Добрий вечір тобі, ясний господарю» пісня народна, «Приснилось матері» Л. Процька, «Соловейко» П. Чайковського, «Попутня пісня» М. Глінки — говорять самі за себе. Пісня О. Давиденко «На десятій версті» взагалі вперше включена до репертуару дитячого хору. Концерт юні співаки присвячують 50-річчю піонерської організації і особливо урочисте виконання хору № 8 з «Реквієму» Д. Кабалевського на слова Р. Рождественського, ніби підкреслює ту незаперечну клятву юних ленінців — бути в перших лавах будівників комунізму.

— Коли завіса закрилася,— розповідає М. П. Макода, — почуття і в мене, і в дітей були спільні, — ми були щасливі... Бачив на собі шістдесят пар блискучих очей і в них питання: ну як? Чи сподобалося глядачам? Я лише спромігся стиха вимовити: спасибі, діти...

Поруч з грою на музичному інструменті, вивченням музичної грамоти, співами в хорі — учням прищеплюється ще й найголовніше — любов до творчості.

Два рази на тиждень збираються в репетиційній кімнаті Палацу піонерів юні співаки. Приходять після занять в школі. Буває, старшокласники інколи й запізняться — «сім уроків було», — виправдовуються, поспішно займаючи своє місце. Можуть запізнитися, але — щоб просто так не прийти на репетицію, — цього не може бути.

Багато хто вже не уявляє своє майбутнє без пісні, без мистецтва. Ліда Радченко, Таня Бутенко — вчорашні учасники капели, сьогодні першокурсники музично-педагогічного факультету педінституту, Олена Журавльова вчиться в музучилищі, готуються до вступу на факультет та в музичне училище Таня Грецька і Наташа Крот, Люда Шептикита і Ніна Бистрова. А знайшли свою мрію і пісню дівчата тут, в Палаці піонерів, в хоровому гуртку.

На стінах кімнати висять грамоти, нагороди, дипломи, якими нагороджений хор.

Та попереду, віриться, чекає юних виконавців ще не одна нагорда. Капела разом з художнім керівником взяли напрямок на ускладнення репертуару. Їх приваблюють класичні твори, адже лише тоді можна повністю випробувати себе.

А зараз на репетиціях відпрацьовують нюанси негритянської народної пісні «Сідай, раб мій».

Микола Павлович оглянув швидким поглядом своїх «артистів»: «Перш ніж розпочати репетицію, повідомлення. Йдемо на виступ «Дойни» заслуженої хорової капели Молдавської РСР. Думаю для всіх нас це буде корисно. А зараз — випрямтеся, розслабтеся... почали...».

М. СЕМЕНЮК.

м. Кіровоград.

На фото: співає дитяча хорова капела «Соловейко».

ЕСКАДРА НА СУХОПУТТІ

ДЗЕРЖИНСЬК, Донецької області. Дипломом ВДНГ СРСР відзначено роботу школярів з судномодельних гуртків Дзержинської міської станції юних техніків. У павільйоні «Народна освіта» була представлена їхня праця — макети одинадцяти військових кораблів, що діяли в дні Жовтня на чолі з крейсером «Аврора».

Другі примірники макетів дістали прописку в музеї технічної творчості, недавно організованому дітьми на своїй станції. Тут діючі моделі міноносців і катерів, торгових суден і буксирів.

Шахтарський Дзержинськ — місто сухопутне, до найближчого морського берега 200 кілометрів. Але в своєму уподобанні діти можуть позмагатися з багатьма, хто проживає в приморських містах.

(РАТАУ).

На лінії „ЧИТАЧ-ГАЗЕТА“

ЧИТАЧ ДЯКУЄ

Я тяжко захворіла, привезли мене в 4-ту міську лікарню у вихідний день. Черговий лікар Роман Абрамович Веєр і хірург Ігор Анатолійович Торговий врятували мені життя. Я дуже вдячна їм, а також всім медпрацівникам хірургічного відділення.

М. ШТОМПЕЛЬ.

м. Кіровоград.

ДОРОГА РЕДАКЦІЄ!

Просимо через газету подякувати учням 8 класу Лебединської школи за концерт, який показали вони жителям села Давидівки. Ми дуже вдячні учням за радість, яку подарували нам.

Жителі села Давидівки Голованівського району.

ЧИТАЧ СКАРЖИТЬСЯ

Жителі села Корніловки Ульяновського району в листі до редакції скаржаться, що клуб у них красивий ,але завжди на замку. Немає в ньому ні завідуючого, ні художнього керівника.

Скаргу адресуємо Ульяновському районному відділу культури.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ

Веровенко Валентина з Ульяновського району, Наталя Скорик з Олександрії, Лариса Гончарова з Знам'янського району та багато інших запитують, де можна набути спеціальність бортпровідниці.

Відповідаємо, що бортпровідниць готують в аеропортах великих міст і повинна бути обов'язково постійна прописка.

ТЕЛЕЕКРАН

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 26 БЕРЕЗНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика для школярів. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — У дні шкільних канікул. «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — «Уральці» Передача п'ята. (М). 11.00 — «Більшовик» — «Уралмаш» — «Карпати». Телевізійний матч заводських спортклубів. (М). 12.00 — «Сільська година». (М). 12.55 — Новини. (М). 13.00 — «Чотири танкісти і собака». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 21 серія. (М). 14.05 — «Говорять делегати XV з'їзду профспілок СРСР». (М). 14.15 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Болгарія). 14.45 — Кольорове телебачення. «Скарби російського мистецтва». «Художники пушкінської пори». (М). 15.15 — «У дні шкільних канікул». Мультфільми. (М). 16.15 — Телевізійний народний університет. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного художнього фільму «Шок і Шер». (М). 19.30 — Авторський вечір поета Роберта Рождественського. Трансляція із Колонного залу Будинку Спілок. (М). В перерві — програма «Час». (М). 22.35 — Спортивна програма. (М). 23.55 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.55 — Програма передач. (К). 17.00 — «Піонерський салют». (Миколаїв). 17.30 — Народний телеуніверситет. (К). 18.00 — Київська панорама. (К). 18.30 — Документальний фільм «Для вас, шахтарі». (К). 19.00 — «На меридіанах України». (К). 19.30 — По концертних залах Києва. (К). В перерві — «На добраніч, діти». (К). 22.00 — «Портрет митця». (К). 23.00 — Програма «Час». (М). 23.30 — Програма передач. (К).

ПОНЕДІЛОК, 27 БЕРЕЗНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 14.30 — «Чотири танкісти і собака». Телевізійний художній фільм. 20 і 21 серії. (М). 16.30 — «Бесіда про виховання». (М). 17.00 — «На ланах республіки». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 17.20 — Телефільм. (Кіровоград). 17.35 — «Спортлото приходить в Кіровоград». (Кіровоград). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Концерт самодіяльного ансамблю «Муш - Тарон». (М). 18.30 — На здобуття ленінської премії. І. Мележ. «Люди на болоті», «Подих грози». (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Дари моря». (К). 19.45 — А. і П. Тур. «Єдиний свідок». Вистава Миколаївського російського драмтеатру ім. Чкалова. (Миколаїв). В перерві — «На добраніч, діти» і програма «Час». (М). 23.05 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — У дні шкільних канікул. «50 піонерських вогниць». (М). 17.30 — «В небі Батьківщини». До 60-річчя Героя Радянського Союзу М. Раскової. (М). 18.00 — Для юнацтва. «Ким бути?» (К). 18.30 — Фільм-концерт «Сутартине». (К). 18.50 — «Від понеділка до понеділка». (К). 19.00 — Інтербачення. «Служба сонця». (Ленінград). 19.50 — Художній фільм «Чекання». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Міжнародний день театру». (М). 22.30 — Інтербачення. Концерт класичної музики. (Ленінград. 23.00 — Новини. (М).

ВІВТОРОК, 28 БЕРЕЗНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — У дні шкільних канікул. «Вітер мандрівок». (Таллін). 10.45 — «Шахова школа». «Клас шахматистів-розрядників». Середина гри. (М). 11.15 — У дні шкільних канікул. Е. Рисс. «Шестеро вийшли в дорогу». Телеспектакль. (1 частина. (М). 12.35 — «На приз клубу «Золота шайба». (Свердловськ). 12.55 — Новини. (М). 15.55 — Програма передач. (Кіровоград). 16.00 — У дні шкільних канікул. «Книжкова неділя». Передача з Колонного Будинку Спілок. (М). 17.00 — П. Єршов. «Коньок-горбунок». Перша передача. (М). 17.30 — «Верстати-72». Репортаж з Всесоюзної виставки. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Концерт російського народного хору Коволіпецького металургійного заводу. (М). 18.50 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 19.05 — «Ленінський університет мільйонів». Радянський Союз — опора міжнародного національно - визвольного руху. (М). 19.35 — Кольорове телебачення. М. Горький. «Міщани». Прем'єра телевізійного фільму. 1 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. М. Горький. «Міщани». Прем'єра телевізійного фільму. 2 серія. (М). 22.40 — Спортивний щоденник. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «На головних напрямках п'ятирічки». (Донецьк). 17.20 — «Солодкий пиріг». Лялькова вистава. (Ворошиловград). 18.00 — Телефільм «Пісня води, що біжить». (К). 18.26 — Оголошення. (К). 18.30 — «Спадкоємці бойової слави». (Миколаїв). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — По концертних залах Києва. (К). 20.20 — «Старт». (К). 20.50 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Байки харківські». (Харків). 22.00 — «Пісні моєї Вітчизни». Концерт. (К). 22.40 — Вечірні новини. (К).

Про можливі зміни в програмі вас повідомлять диктори радіо та телебачення.

Р. ТУРБАЙ, В. ЦВЯХ.

7. ХАЙ ЗІ СТАЛІ БУДЕ РИМА...

Серед інших реліквій Валентина Михайлівна передала вірш Яновського російською мовою. На невеликому аркуші чорним чорнилом, акуратно і розбірливо, як завжди, Юрій Іванович написав:

«Валентині Михайлівні Демуцькій, уродженій Аристарховій. 23 лютого 1949 року.

Полнолетье Валентина
Повстречают бодрым тостом:
«Нет желудка половины!
Проживу теперь лет со сто!..»

Шістнадцять рядочків вірш. Та він настільки дорогий Валентині Михайлівні, що вона деякий час мовчить, заполонена спогадами. А потім вже пояснює:

— Перед тим мені операцію зробили, тож Юрій так і написав.

А згодом якось урочисто:

— Він все життя був поетом!

І це дійсно так. Все життя Юрій Іванович писав вірші. Перший з них «Дзвін», датований лютим 1924 року, а один з останніх «Пам'ятник М. В. Гоголю» — лютим 1952 року.

В одному з перших віршів «Поетові» (вміщений він був у червневому номері журналу «Червоний шлях» в 1924 році) Яновський писав:

«Густим, мідним гудком бий!
... Всім життям неруй!
... Не лічи зірок у «бога»,
Хай зі сталі буде рима!»

До речі, вірш «Поетозі», присвячений Івану Ле, з яким тоді дружив Юрій, і для якого Ле став, як згадує сам Іван Леонтійович, «каменем щирості»[1]).

«Присвята» гласила: «Цей вірш присвячую й дарую дорогому другові Івану Ле. Без його дозволу не маю права ні друкувати, ані читати його прилюдно»[2]).

Іван Леонтійович в дванадцятому номері журналу «Вітчизна» за 1959 рік докладно розповів, як і був написаний цей вірш, і як потім Ле, будучи в Харкові, передав його Павлу Григоровичу Тичині, який працював у журналі «Червоний шлях».

У тому вірші є такі рядки:

Заспівай коло станка!
Бий заклепку з «глухарями»!
Так пиши, щоб та рука
упивалася рядками!

Є й такий заклик:

Заспівай про терпкий піт,
Про чавун, як клапоть сонця.
Сталь з ковшем у іскри пітьму! —
Не малюй через віконце...

І Юрій Яновський постійно співав про красу праці, і в прозі, і в поезіях, не «через віконце», а втручаючись глибоко в життя. Свою збірку поезій він назвав «Прекрасна Ут» (першим виданням вийшла в 1928 році, другим — в 1932 році). Критика тоді дорікала за цю назву. А виходить, що даремно. «Ут — це Україна трудящих, Радянська Україна, і тому вона прекрасна», — таке припущення висунув у 1956 році А. Тростянецький. Його підтримав О. Килимник: «Ут — Україна трудящих» (О. Килимник, «Юрій Яновський». Держполітвидав, К. 1957), О. Бабишкін: «Сама назва збірки віршів означає — «Прекрасна Україна трудова» (О. Бабишкін. «Юрій Яновський». «Радянський письменник». К. 1957).

Не раз Яновський звертався до ленінської тематики, писав про любов народу до вождя, про непереможну силу його ідей. («Волховстрой», «Час пожеж», «21 січня» та інші вірші раннього періоду).

«І Ленін вернеться назад,
Поборе тимчасовий плін —
Електрика плюс влада Рад —
Є він!» —

читаємо у вірші «Волховстрой», що був опублікований в газеті «Більшовик» 16 квітня 1924 року.

У воєнні роки ця тема прозвучала з новою силою у віршах «Красна площа», «Стара Європа» та інших.

Визвольна боротьба поневолених народів, гнівний осуд капіталізму, гордість за свою Вітчизну — це далеко не повний перелік тем, до яких звертався Яновський-поет.

В роки Великої Вітчизняної війни утверджував, що

...Цвісти навіки й завше
Країні Рад! Країні Рад!
Фашистську гадь скрізь розтоптавши,
Додому вернемось назад!
(«Пісня танкістів»).

А коли вернулись, сплавив мирну працю свого народу-творця.

О. Килимник і А. Тростянецький досить ґрунтовно дослідили життя і творчість Ю. І. Яновського, в тому числі і поетичну. Висновки їх тотожні:

«Відзначаючи сильні сторони більшості поезій Ю. Яновського, такі їх риси, як нерозривний зв'язок з сучасністю, відчуття єдності художника з народом, простота і дохідливість, не можна забувати, що в окремих його ранніх віршах мали місце прояви формалізму, книжної романтики, тощо. Таким чином, шлях до художньої довершеності у Яновського-поета був нерівний, суперечливий. І все ж, незважаючи на перепони, які ставали на шляху його творчого розвитку, талановитий художник слова йшов по висхідній до вершин поетичної культури, до того, щоб його вірш «вростав» у життя, залишався в історії «Куском життя великим»[3]), — пише О. Килимник.

Йому вторить А. Тростянецький: «Творчий шлях Юрія Яновського — мужній шлях письменника, який, зазнаючи іноді відчутних невдач і поразок, ніколи не спинявся, а йшов вперед, переборюючи помилки і домагаючись нових успіхів»[4]).

Кіровоград — Київ — Кіровоград.

На фото: Юрій ЯНОВСЬКИЙ. Фото зроблено на Одеській кінофабриці. Публікується вперше.

[1]) Іван Ле. На зорі юності. Журнал «Вітчизна», № 12, 1959 р. стор. 170.

[2]) Там же, стор. 171.

[3]) О. Килимник. «Юрій Яновський». Держвидав. К. 1957, стор. 32—33.

[4]) А. Тростянецький. «Крила романтики», Рад. письменник, К. 1962, стор. 26.

Знайомтесь — Тамара БИКОВА, економіст Долинської районної інформаційно-обчислювальної станції. Активний учасник драматичного гуртка районного Будинку культури. На підмостки сцени дівчину привела любов до народного мистецтва, бажання приносити людям радість від пізнання світу прекрасного. Що навчаючись в школі, вона відвідувала танцювальний, хоровий та інші гуртки. Зараз Тамара виступає перед глядачами у ролі Параски з драми І. Карпенка-Карого «Безталанна». Хоча її роль і не головна, та все ж в тому, що цю п'єсу завжди, де б її не ставили аматори сцени районного Будинку культури, глядачі приймають з великим задоволенням — велика частка і Тамариного успіху.

Фото і текст
П. АРЧИКОВА.

КОРОТКОХВИЛЬОВИКИ

- СПОРТСМЕНІВ ЗГУРТОВУЮТЬ КЛУБИ ДТСААФ.
- ЧИЄ ІМ'Я УБ-5-066-21?
- ВІД ПОЧАТКІВЦІВ — ДО МАЙСТРІВ.

ВОНИ ще з дитячих років захоплено монтували приймачі, підсилювачі, автоматичні іграшки, це юнаки, котрі весь свій вільний час віддавали улюбленій справі, — це радіолюбителі.

Вони захоплюються різними видами радіоспорту: конструюванням радіоапаратури, працюють на короткохвильових та ультрахвильових радіостанціях — радіооператори, передають і приймають радіограми з великою швидкістю — швидкісники, шукають заховані радіостанції — «мисливці на лисиць», спостерігають за роботою любительських радіостанцій — радіолюбителі-спостерігачі, беруть участь у багатоборстві радистів: ходять по азимуту, приймають і передають радіограми, працюють в мережі з декількох радіостанцій — радисти-багатоборці. Беручи участь в різних змаганнях та виставках технічної творчості, радіолюбителі отримують спортивні розряди, виборюють звання чемпіонів з різних видів радіоспорту. Від юнацького розряду до майстра спорту — такий шлях кожного досвідченого радіолюбителя.

В нашій країні велику увагу підготовці радіоспортсменів приділяють радіоклуби ДТСААФ. Вони об'єднують всіх радіолюбителів і серед них також тих, які бажають стати спортсменами-короткохвильовиками.

Останнім часом організовуються самодіяльні радіоклуби на різних підприємствах, установах чи навчальних закладах, які є філіалами радіоклубів ДТСААФ і проводять значну роботу по підготовці радіоспортсменів. Здебільшого вони мають колективні КХ та УКХ радіостанції, на яких операторами працюють початківці під керівництвом досвідчених інструкторів-начальників радіостанцій.

В радіоклубах, СЮТ (станціях юних техніків), будинках піонерів організовуються гуртки по вивченню радіоапаратури та телеграфної азбуки — першого кроку майбутнього радіоспортсмена. Вивчення азбуки можна проводити і в шкільних гуртках, запрошуючи для керівництва воїнів Радянської Армії, старших товаришів, які знають телеграфну азбуку, або, навіть, вивчати самостійно невеликими групами. Після вивчення телеграфної азбуки на слух, навіть з невеликою швидкістю 40—60 знаків за хвилину, вже можна проводити спостереження за роботою радіолюбительських станцій, які працюють телеграфом. Найкраще це робити на колективних радіостанціях, де за короткий час, під наглядом досвідчених операторів, можна набути навичків спостереження, вивчити особливості радіолюбительських діапазонів, позивні радіолюбителів, коди, заповнювати картки-квитанції.

Хто ж такі коротхохвильовики? Може це ті радіолюбителі, які працюють на середніх хвилях, і ми їх приймаємо своїми приймачами? Може це ті, хто створює перешкоди різним службам зв'язку та заважає приймати радіомовні станції? Ні, то «пірати ефіру», а коротхохвильовики — це організовані радіолюбителі, оператори, які працюють в строго відведених дільницях коротких хвиль — радіолюбительських діапазонах: 80м, 40м, 20м, 14м, 10м.

Оператори, як і спостерігачі, мають також свої позивні — єдині в світі. Позивні складаються з початкових літер і цифр — префіксів, які означають країну. Так, наприклад, Україна має префікси: УБ-5-, УТ-5-, УИ-5-, а колективні станції — УК-5. Наступні літери присвоюються областям і певним операторам області. Наша область має літеру —Ж. Позивний УК-5-Ж і наступні дві літери мають тільки радіостанції Кіровоградщини: радіостанція обласного клубу має позивний УК-5-ЖАА, подінституту — УК-5-ЖАБ, Новоукраїнського Палацу піонерів УК-5-ЖАЕ...

Для кращого орієнтування під час змагань областям присвоюється певний номер. Кіровоградська область має номер — 066. Територія Радянського Союзу поділена на ряд районів і радіолюбительські зони. Наша зона — 16, а район — 5. Отже почувши позивний радіолюбителя, можна зразу визначити його країну.

Про що ж говорять коротхохвильовики? Слід відзначити, що в країнах світу близько 500 тисяч радіолюбителів-коротхохвильовиків. Маючи приймач з радіолюбительськими діапазонами і спеціальним пристосуванням для приймання телефонних сигналів і сигналів, так званої бокової смуги (ССБ), можна завжди в будь-який час доби, почути роботу декількох із числа величезної армії. Коротхохвильовики зберігають власний час і час кореспондента, а тому вже давно прийнято проводити зв'язок стисло і ввічливо. За одну годину можна зв'язатись з радіолюбителями всіх континентів. Зв'язки з далекими кореспондентами проводяться дуже швидко, бо на черзі десятки операторів.

З радіолюбителями середніх зон чи близьких — зв'язок триваліший. Радіолюбителі розповідають про свою апаратуру, погоду. Займатись сторонніми розмовами не дозволяється і строго карається — операторів позбавляють права проведення зв'язків на певний період, або зовсім закривають станцію.

За проведені зв'язки радіолюбителі обмінюються картками-квитанціями: художньо оформленими картками, на яких вказується власний позивний, місто, країна, дані про апаратуру і антену, кому надсилається ця картка. Картка є документом для одержання дипломів — своєрідних «трофеїв» радіоаматорів. Вони заохочуються для заохочення коротхохвильовиків та спостерігачів. Дипломи характеризують спортивні досягнення, активність роботи радіолюбителя в ефірі.

Дипломи запроваджуються не тільки в Радянському Союзі, а й в багатьох країнах світу. Для одержання диплому необхідно виконати умови на його одержання, представити ЦСЛ — картки, коли це вимагається, або ж тільки заявку, завірену в місцевому радіоклубі, та переказати на пошті гроші за диплом по вказаній адресі.

Кіровоградщина по праву пишається своїми радіолюбителями-коротхохвильовиками: майстрами спорту Володимиром Квасовим, Миколою Кошевим, Євгенієм Большухіним, першорозрядниками Петром Сіриком, Леонідом Метельовим, Валентином Добровольським та іншими вихованцями Будинку піонерів, СЮТ, обласного радіоклубу та колективних радіостанцій, які були неодноразовими призерами першості Радянського Союзу і навіть в змаганнях з спортсменами інших країн.

А. КОНСТАНТИНОВ,
старший викладач педінституту імені О. С. Пушкіна.

м. Кіровоград.